

РЕШЕНИЕ

№ 7203

гр. София, 02.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8845** по описа за **2021** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на Дирекция „Инспекция по труда“, [населено място], представлявано от юриск. П., срещу решение № 20157244/14.07.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 10895/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 134-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-006828/27.07.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, за нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно и необосновано, постановено при противоречие с материалния закон. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че не е осъществен състава на нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ. Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление. В с.з. се представлява от юриск. Х., която поддържа жалбата, претендира разноски.

Ответникът, чрез проц. представител адв. Д., оспорва жалбата, претендира потвърждаване на процесното решение.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна.

На основание чл. 218 от АПК, съдът обсъжда единствено посочените в жалбата

пороци на решението, като за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон следи и служебно. В изпълнение на тези си задължения настоящият съдебен състав намира, че въззивното решение е валидно и допустимо.

В мотивите на процесното решение районният съд приема, че съставът на нарушението не е осъществен от обективна страна от дружеството, предвид доказателствата, основно свидетелски, които установяват по безспорен и категоричен начин заплащане на сумата на работника. Като е достигнал до този извод, въззивният съд неправилно е приложил материалния закон и при наличие на съществено нарушение на процесуалните правила като е налице касационно основание за отмяна на процесното НП в частта на наложената санкция.

Редовно съставените АУАН по КТ, съгласно разпоредбата на чл. 416, ал. 1 от КТ, притежават презумптивна доказателствена сила до доказване на противното в производството пред органа, което означава, че тежестта на доказване се прехвърля на лицето, което оспорва установените със същите факти. В производството пред инстанцията по същество, фактичката обстановка, изложена в АУАН, се установява по безспорен и категоричен начин и не се оборва от въззивника както посредством събраните в хода на производството гласни доказателства, така и от писмените такива. Налице е предписание за № 2 в Протокол за извършена проверка от 26.03.2020 г., в което ясно е указано изплащане на трудово възнаграждение на работника ИВ. П., в срок до 15.04.2020 г. Налице е и писмено обяснение от управителя на дружеството Б. Н., в което се посочва, че труд. възнаграждение не е изплатено в посочения срок на служителя. Въззивният съд, в нарушение с проц. правила не е обсъдил всички приети по делото доказателства и по-специално – посоченото писмено доказателство в адм. преписка, в противоречие с процесуалните правила и неправилно е приел липсата на осъществен състав на адм. нарушение.

Следва да се има предвид, че предписание № 2 в Протокол за извършена проверка от 26.03.2020 г., в което ясно е указано изплащане на трудово възнаграждение на работника ИВ. П., в срок до 15.04.2020 г., представлява индивидуален административен акт, който е влязъл в сила, предвид липсата на данни за неговото оспорване по административен или съдебен ред. Следователно, задължението за изплащане на възнаграждение следва по силата на този акт, като всички възражения, относно дължимостта му следва да се разгледат в такова производство. В това предписание е прието, че сумата не е изплатена към датата на издаването му и следва да се изплати в посоченият срок. Евентуалното заплащане на възнаграждението преди това е следвало да се прецени в евентуално производство по обжалване на посоченото предписание, т.е. това възражение е ирелевантно в настоящото производство.

Липсата на изплащане на възнаграждение от страна на работодателя и изпълнение на дадените предписания от контр. органи следва извода за осъществен от обективна страна състав на нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ. Съдът намира, че липсват нарушения на процесуалните правила и на матер. закон, допуснати от страна на наказващия орган. Липсва и възможност относно изменение по размер на наложеното наказание. Липсва и възможност за прилагане на института на „маловажния случай“, предвид изричната законова забрана.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав на съда, намира от правна страна, че съставът на нарушение по чл. 415, ал. 1 е осъществен от фактическа и правна страна от наказаното дружество като процесното решение следва да се отмени като неправилно и незаконосъобразно и се потвърди издаденото наказателно

постановление.

От проц. представител на касатора се претендират разноски за юриск. възн., които следва да се присъдят, с оглед изхода на спора, в размер на 100 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, IV касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ решение № 20157244/14.07.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 10895/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 134-и състав, КАТО ВМЕСТО СЪЩОТО ПОСТАНОВЯВА

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 22-006828/27.07.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лева, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ, за нарушение по чл. 415, ал. 1 от КТ;

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева за юриск. възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.